

sidst offentliggjorte Noteringer af Priserne for Rød af „ringere Kvalitet“, f. Eks. de ugentlige Fællesnoteringer for Kjøbenhavns Kreaturkommissionærer. De nærmere Regler herom bør dog formentlig rettest fastsættes af Landbrugsministeren. Uanset om Rødet erklæres for tjenligt til Mennekesføde eller ikke, formenes det, at der bør tillægges Ejeren en vis Erstatning, da Slagtingen foregaar uafhængig af hans frie Bestemmelse, saaledes at Slagtingen mulig foregaar paa et for ham paa Grund af Røddpriserne i Slagtingsøjeblikket mindre heldigt Tidspunkt. Denne Erstatning har man ment passende at kunne ansætte til $\frac{1}{4}$ af det nedslagne Dyrs Slagteverdi. Erklæres Rødet i sin Helhed for egnet til Mennekesføde, stønnes der ikke at være Grund til at give Ejeren nogen yderligere Erstatning, hvorimod det maa overlades til ham paa den for ham fordelagtigste Maade at realisere Rødet, som der jo ikke er noget til Hinder for at overgive til hans fri Raadighed. Erklæres Rødet derimod helt eller delvis for utjenligt til Mennekesføde, bør Ejeren overensstemmende med de i Loven af 14de April 1893 i Tilfælde af Nedslagning ved offentlig Foranstaltning indeholdte Erstatningsregler bære en Del af Tabet, hvilken Del man har foreslaaet ansat til det halve af det kasserede Røds Verdi, beregnet i Forhold til Dyrets Slagteverdi. Erklæres alt Rødet for utjenligt til Mennekesføde, vil Ejeren efter Forslaget altsaa i alt erholde en Erstatning af $\frac{3}{4}$ af Slagteverdien.

Antallet af de her i Landet foreliggende Tilfælde af Overtuberkulose lader sig vel ikke med Bestemthed opløse, da der i saa Henseende kun findes et sparsomt statistisk Materiale til Raadighed, men der er dog ikke Grund til at antage, at Udgifterne ville blive for store i Forhold til den Nytte. Nedslagningen i det foreslaaede Omfang vil have for Bekæmpelsen af Tuberkulosen hos Kvæget.

Naar det indskræpes Veterinærpolitiet, at ingen Indstriden i Medfør af nærværende Paragrafs Bestemmelser maa finde Sted, forinden Overtuberkulosens Tilstedeværelse foreligger konstateret gennem bakteriologisk

Undersøgelse paa Forsøgslaboratoriet af Mælken fra det syge Dyr, tør enhver Mulighed for Fejltagelser i saa Henseende betragtes som udelukket og Optagelsen af hertil sigtende Regler maa derfor formentlig anses for unødvendig.

Til § 6.

Da Udlevering af Fløde fra Andels- og Fællesmejerier saa godt som aldrig finder Sted, i alt Fald ikke til Kreaturfordring, har man ikke anset det for nødvendigt at udstrække det i nærværende Paragraf omhandlede Forbud til at omfatte Fløde. Med Hensyn til Opvarmningen maa en Temperatur af 68 Gr. Reamur (85 Gr. Celsius) anses for tilstrækkelig, da denne Varmegrad efter sagkyndige Udtalelser virker dræbende paa Tuberkelbacillerne, hvortil endvidere kommer, at Opvarmningen af Kjørnemælken simplest sker ved Pasterisering af Fløden før Kjørnningen og denne næppe tør drives højere end til 68 Gr. Reamur.

Til § 7.

Ved den foreslaaede Dispensationsmyndighed har man særligt haft for Øje Hensynet til Behoerne ved Landgrænsen, navnlig dem, der eje Jord paa begge Sider af denne.

Til § 8.

Af Hensyn til Bestemmelsen om Mælkenes Opvarmning i Mejerierne er det fundet hensigtsmæssigt, at Kontrollen med Lovens Overholdelse paa dette Punkt foruden at varetages af Politiet tillige overdrages Fabrikinspektorerne i Forbindelse med den dem i Henhold til Lov af 12te April 1889 om Ulykkestilsælde ved Maskiner paahvilende øvrige Virksomhed samt Inspektorerne ved Smør- og Margarinekontrollen.

Til § 10.

Da det maa anses for ønskeligt, at de i Loven optagne Bestemmelser efter nogen Tids Forløb gøres til Genstand for Revision, naar Erfaring om Lovens Virkemaade foreligger, har man foreslaaet, at Loven gøres til Genstand for en saadan Revision inden Udgangen af Aaret 1902.